

Els millors discos de 2020 segons la crítica (del 10 a l'1)

10.

JOANA GOMILA I LAIA VALLÈS

Paradís

(Bubota Discos)

Després de captivar el món de la música tradicional amb un impactant disc de debut, la mallorquina **Joana Gomila** s'ha buscat una partenaire -la compositora i pianista sabadellenca **Laia Vallès**- amb qui seguir apostant en la recerca del folk experimental. Junes han construït un treball magnètic on tradició i innovació van de la mà.

9.

PREMI ENDERROCK 2021 DE LA CRÍTICA AL MILLOR DISC DE MÚSIQUES URBANES

FLASHY ICE CREAM

Don Gelato

(Delírics)

Don Gelato ja és el segon projecte del grup sabadellenc **Flashy Ice Cream**. Els cantants Sneaky Flex i Giancana i el productor Daax van passar el confinament junts. El resultat són les deu cançons que formen el darrer disc, amb lletres de reflexió i protesta. La incertesa del futur no emmascara la passió, dedicació i entrega d'un bon resultat.

8.

DA SOUZA
Salsa agredolça
(Bubota Discos)

Mallorca viu un moment prolífic i esplendorós de creativitat amb artistes que li donen gruix de qualitat. La lliçó que fa uns anys va impartir **Antònia Font** ha quedat ben apresada i assumida per les generacions musicals posteriors, que ja han obert nous camins sense intentar imitar els pioners. **Da Souza** va poder demostrar el grandíssim nivell amb l'inoblidable disc *Futbol d'avantguarda* (Premi Enderrock de la crítica a millor disc balear de l'any i Premi Ciutat de Palma). Ara, amb *Salsa agredolça* segueixen una recepta pròpia i combinen els mossecs dolços amb queixalades amargues. Però, què és la vida sinó aquesta successió pràctica de sensacions enfrontades? Un nou referent per al pop català.

7.

PREMI ENDERROCK 2021 DE LA CRÍTICA AL MILLOR DISC DE POP-ROCK

ELS AMICS DE LES ARTS

El senyal que esperaves

(Música Global)

Hi havia una certa expectativa per veure com se'n sortien **Els Amics de les Arts** després de la marxa d'un dels seus fundadors i la reconversió en trio. Per acabar-ho d'adobar, quan ja estava tot previst per al llançament del disc i tot just van començar la promoció, el confinament a causa del coronavirus ho va posar més difícil. Però **Els Amics** van reaccionar a temps. Van aturar el llançament del disc fins acabada la quarantena i, cadascú des de casa seva, van improvisar una websèrie. Al final de l'espera, el disc de la seva segona etapa ha valgut la pena. El nou format continua ben equilibrat i engreixat i les deu noves cançons tenen el gust inconfusible del seu repertori de tota la vida.

6.

PREMI ENDERROCK 2021 DE LA CRÍTICA AL MILLOR DISC DE FOLK

JOAN GARRIGA I EL MARIATXI GALÀCTIC

El ball i el plany

(Fina Estampa)

A pesar de tot, fa bon temps. El cantant i acordionista **Joan Garriga** surt a la portada abrigant-se, sense poder tocar els instruments polsosos que se li amunteguen. Però al disc que ha gravat amb **El Mariatxi Galàctic** hi bateguen sons calents i optimistes. De reggae a vallenato, de tex-mex a corridos, rumba catalana i algeriana, merengue i cúmbia... Els ingredients necessaris amb què el mestre vallesà fa bullir l'olla des de fa temps continuen oferint un sabor únic. I ara amb un punt més de sal i maduresa. A les lletres, els contrastos entre les alegries del cos i les penes de l'ànima omplen un disc memorable.

5.

PREMI ENDERROCK 2021 DE LA CRÍTICA AL MILLOR DISC REVELACIÓ

MARIA JAUME

Fins a maig no revisc
(Bankrobber)

Després de guanyar el Sona9, la jove cantautora mallorquina **Maria Jaume** ha presentat un àlbum de debut ple de caràcter; a *Fins a maig no revisc* hi respira un ambient especial des del primer fins a l'últim segon. Les composicions tranquil·les, les lletres de mirades interiors, l'acompanyament de tall acústic i preciosista i, especialment, la producció de **Pau Vallvé** -artista per al qual la cantautora de Lloret de Vistalegre té una admiració declarada, al costat d'altres referents com **Antònia Font**, **Nick Drake** o **Bon Iver**-, entre altres elements, ajuden a configurar una obra on s'endevina una carrera més que prometedora.

4.

PREMI ENDERROCK 2021 DE LA CRÍTICA AL MILLOR DISC EN LLENGUA NO CATALANA

NÚRIA GRAHAM

Marjorie

(Primavera Labels)

Les arrels irlandeses de la cantautora vigatana **Núria Graham** -i més concretament la seva àvia paterna i les estades al poble de Conamara, a l'oest de l'illa- inspiren les cançons d'un disc ple de vivències i meditacions. Històries fosques i evocades pels veïns d'aquella localitat, gravacions casuais d'un orgue en una església a Berlín, alguna cançó recuperada del seu oncle, odes a la nit

que miren d'extreure la part lluminosa del decadentisme... Després del segon llarg d'estudi, *Does It Ring a Bell?* (El Segell del Primavera, 2017), la tercera obra referma l'artista osonenca com una artista amb una veu i un paisatge propis.

3.

PREMI ENDERROCK 2021 DE LA CRÍTICA AL MILLOR DISC DE CANÇÓ D'AUTOR

GEMMA HUMET

Màtria
(Satélite K)

Coincidint amb la seva primera dècada de trajectòria, **Gemma Humet** presenta el tercer disc en

solitari. I també el més rotund i més ben definit. A *Màtria*, la cantautora i pianista terrassenca lliga forma i missatge amb una veu que ja és ben reconeixible i carismàtica, amb noves textures electròniques -a càrrec de la producció de Jordi Casadesús- que s'afegeixen a les seves composicions fent-les un punt més sofisticades. No canvia, però, el compromís social i poètic, clarament orientat cap a un feminisme despert i combatiu, amb adaptacions de poetes i el rescat de "Solitud", del seu oncle **Joan Baptista Humet**.

2.

MILLOR ENDERROCK 2021 DE LA CRÍTICA AL MILLOR ARTISTA

SIDONIE

El regreso de Abba
(Sony Music)

Després de més de vint anys de trajectòria, el trio barceloní de pop-rock psicodèlic **Sidonie** ha volgut i ha sabut reinventar-se. Ho ha fet amb un doble disc i llibre complementaris; un treball ambiciós i conceptual que, en l'àmbit musical, amplia l'espectre estilístic, perquè Marc Ros, Axel Pi i Jes Senra afegeixen ritmes llatins a peces com "Mi guerra" i "Ragaton", i fins i tot versionen un dels clàssics més clàssics de la cançó llatinoamericana, el "Gracias a la vida" de **Violeta Parra**. Pel que fa a l'Abba del títol, es tracta de la protagonista de la novel·la i també de la intèrpret d'algunes de les cançons, al costat de dos personatges, l'Hugo i en Domènech, amb els quals engega un nou projecte musical a Cadaqués. Tot un imaginari literari, semifictici i musical pop en què la novel·la alimenta el disc i viceversa i en què es deixa anar un missatge contundent: la música ens pot salvar. L'obra, a més, significa el relançament del grup després de fer la gira dels vint anys de la formació i de plantejar-se tot seguit 'una aturada necessària'. La represa és impactant: 23 cançons i un total de 68 minuts que filen una història -d'això abans en dèiem un àlbum conceptual, com *Tommy* (MCA, 1969) de **The Who** o *The Lamb Lies Down on Broadway* (Atlantic, 1974) de **Genesis**-. I enmig d'aquesta obra ambiciosa i exuberant, la seva primera cançó pròpia publicada en català: "Portlligat".

1.

PREMI ENDERROCK 2021 DE LA CRÍTICA AL MILLOR DISC DE L'ANY

PAU VALLVÉ

La vida és ara
(autoeditat)

La portada no podia ser més casolana. I les cançons, també. **Pau Vallvé** va viure els setanta-cinc dies de confinament, tot just després de separar-se, d'una manera intensa. Els va passar al seu estudi de gravació de Barcelona, i en aquell soterrani fosc va anar prenent forma el treball més enlluernador dels que ha fet fins ara, perquè es tracta d'un àlbum que capta instants lluminosos. En paraules precises de l'autor: "És un disc alegre per a aquella gent que ha assumit que la vida és una merda". Lletres que descriuen una ruptura sentimental i evocuen bons moments passats, entre el dolor somort i la resignació, es combinen amb altres on es fa present la ràbia per l'actualitat política i social. I tot això, cantat sobre una música que passa pàgina respecte als discos anteriors, molt més marcats per les formes del rock, i que està més atenta a les

subtilitats. Aquest gir l'ha aconseguit amb un mètode curiós i eficaç. Va identificar tics de la seva música que havia de deixar enrere: l'èpica i els crescendos, el drama i el patiment, el rock de bateria, les capes de so superposades, la uniformitat estilística... Tot això fora. Tabula rasa i el resultat ha estat espectacular. "Tres mesos al racó de pensar en un moment de tanta intensitat emocional han estat molt heavies, no ho negaré", assegura Vallvé, que no només fa bones cançons, sinó que també parla clar i català.

21-30 11-20